

Tilladelse dertil. Det er ganske rigtigt, jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at det er komplet meningsløst. I Regelen er det vel saadan, at Tilladelse gives, naar Renten ikke overstiger 6 pCt., men Hypotekforeninger, der virke med sekundære Laan, ere selvfølgelig henviste til at tage over 4 pCt., saa det er et betydeligt Spild baade af Tid og Udgift og Ulejlighed, naar man for hver enkelt Laanesag skal søge om Tilladelse til at tage højere Rente. Jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister, under hvem det vistnok sorterer, at ordne det saaledes, at Tilladelse gives i al Almindelighed som gældende indtil videre, eller i alt Fald paa Tid, f. Eks. for et Aar ad Gangen. Det vilde give en betydelig Lettelse for alle de paagældende.

Jeg vilde gerne gøre en Henstilling til den højtærede Justitsminister angaaende den aarlige Session. Det Forhold har jeg draget frem før her i Tinget og skal nu kun kort nævne det. Der hersker megen Misfornøjelse med Sessionens sene Afholdelse. Naar de unge værnepligtige skulle til Session ind i November Maaned, kunne de ikke i Forvejen disponere over deres Tid, idet de, om jeg saa maa sige, ikke vide, om de ere købt eller solgte, om de skulle være Soldater eller ikke. Det er ogsaa en Gene for den Husbond, hos hvem de have tjent; i mange Tilfælde vilde Gensidighedsforholdet kunne ordnes imellem dem, hvis Sessionen var bleven afholdt noget før. Jeg henstiller derfor til Ministeren at tage under Overvejelse Muligheden af at faa Sessionen skubbet noget længere frem, det vilde blive hilst med Tilfredshed af Befolkningen.

Der er et andet Forhold, jeg ogsaa ønsker at henlede den samme Ministers Opmærksomhed paa i hans Egenskab af Forsvarsminister. Det er et Forhold, som ogsaa flere Gange har været fremme her i det Ting. Det angaar Indkøb af Heste til Hærens Brug. Det er den almindelige Opfatelse baade blandt Hesteopdrættere og Hestehandlere — jeg har drøftet Sagen medskillige af disse —, at det er aldeles thingsløst, at man ved Indkøb af Remont Heste til Hærens Brug, gaar til Udland, til Tyskland eller Sverige. Forleden Dag rejste jeg sammen med et Par større Danske Hestehandlere, der meddelte, at Tyskerne i dette Efteraar havde opkøbt en 2—300 Artilleriheste i Jylland. Naar Tyskerne kunne gøre det, maatte vi ogsaa kunne gøre vore Artilleriheste særlig i Jylland, g mener ikke dermed, at Øerne

skulde forbigaa, men Øerne kunde udmærket godt levere Kavallerihestene. Dette Forhold vilde blive hilst med Tilfredshed, og her er der jo ikke Tale om at paa kalde nogen Beskyttelse for Landbruget, ikke Tale om Beskyttelse i den Forstand, som naar der tales om, at vi selv skulle bygge vore Lokomotiver, en Sag, som vist nok kunde være meget prisværdig, men som vi neppe kunne komme afsted med uden at vedtage en Forhaandsbeskyttelse for Fabrikkerne, der skulle bygge Lokomotiverne.

De omtalte Mænd meddelte mig, at Heste, som de svenske Hestehandlere købte for en 4—500 Kr. i Sverige, glat væk gik op i 8—900 Kr. til den danske Remontekommission. Nu ved jeg ikke, om det maa ske er lidt overdrevent, men i alt Fald tror jeg, at det er en Overvejelse værd at forsyne sig herhjemme i Jylland med Artilleriheste til Hæren og Kavalleriheste fra Øerne.

Jeg har lovet den højtærede Formand saa vidt muligt at slutte af Kl. 11, ellers havde jeg en hel Del mere paa „Reception“, navnlig til den højtærede Trafikminister med Hensyn til Toggangen i Midtjylland. Ministeren, der er Midtjyde, er jo kendt med Forholdene derovre. Men i Stedet for paa dette Tidspunkt at drøfte Togplaner med Ministeren — navnlig angaaende den midtjydske Tværbane fra Skanderborg til Skern og den nye Bane fra Langaa til Silkeborg — vil jeg foretrække at gøre det privat, hvad jeg ogsaa tror, den ærede Minister vil være enig i.

Men da den højtærede Landbrugsminister er til Stede, vil jeg tillade mig at rette den Forespørgsel til ham, om han ikke har tænkt paa en Sag, som vi arbejdede stærkt sammen om for to Aar siden, nemlig at faa en ny Lov om landøkonomiske Forskudsforeninger. Da Loven var til Revision for to Aar siden, mundede det ud i en Afslutning, som absolut ingen af os var saa særdeles glad ved. I hvert Fald var det Forudsætningen, tør jeg sige, saavel fra den nuværende Ministers som fra min Side, at vi absolut skulde fortsætte Lovgivningen for de omtalte Foreninger, saaledes at Loven ikke løb ud, naar de nuværende Laanesummer Aar efter Aar bleve indbetalte, men at vi maatte have en ny Lov, saaledes at Forskudsforeningerne kunde vedblive at bestaa. Jeg skal tilføje, at den tidligere Landbrugsminister, Ole Hansen, kort før han fratraadte, nedsatte et Udvalg paa 5 Medlemmer til at tage under Overvejelse,